

MÖRSETEKENS

Huize Rhijnhof - Wijkregisseur -
Auris De Weerklank - E.L.S.
Wim de Ru - Morschwijk

WIJKMAGAZINE VOOR DE HELE MORS jaargang 2 nr. 4 december 2015

Colofon

Initiatiefgroep wijkmagazine

Dick Wouters (voorzitter)

Tony van der Haar (opbouwwerker Libertas)

Secretaris (vacant)

Penningmeester (vacant)

Redactie:

Hilde van Dijk (opmaak)

Ineke Kester (eindredactie)

Lia van der Laan

Martin Stapper

Gerard J. Telkamp (eindredactie)

Dick Wouters (foto's)

Druk: Drukkerij De Bink, Leiden

Morsetekens verschijnt voor het gehele Morsdistrict ten westen van de spoorlijn in een oplage van 4200 exemplaren met een frequentie van 4x per jaar

Correspondentie:

Wijkmagazine 'Morsetekens'
p/a Buurtcentrum Morschwijk
Topaaslaan 19
2332 JC Leiden
www.morsetekens.nl
info@morsetekens.nl

Sluitingsdatum insturen kopij
15 februari 2016

Verschijningsdatum volgend nummer:
circa midden maart 2016

Morsetekens digitaal:

Morsetekens is ook digitaal beschikbaar op onze website:
www.morsetekens.nl

GEZELLIG

Wij presenteren met plezier het vierde nummer van de tweede jaargang van ons wijkmagazine Morsetekens, het decembernummer. De dagen zijn weer heel kort en de eerste forse hagelbui hebben we alweer achter de rug. We kijken uit naar de warme feestdagen van december.

Op het moment dat we de laatste hand leggen aan dit nummer, zijn we via radio, tv en internet getuige geweest van de aanslagen in Parijs. Eenheid, het gezamenlijk oppakken van zaken en knelpunten lijkt meer dan ooit van groot belang. Daarbij telt iedereen mee, en moet naar vermogen mee kunnen doen. Zo is de Mors met veel inzet van vrijwilligers (sommigen uit de Mors en anderen van buiten de Mors), zonder problemen gastvrij geweest voor een groep Syrische vluchtelingen die een korte tijd verbleven in de Drie Octoberhal.

In dit nummer berichten we u weer over wetenswaardigheden en ontwikkelingen in de Mors. Morsetekens wenst u prettige feestdagen en een goed 2016. Ook in het nieuwe jaar hopen we u nog veel meer te kunnen berichten over bijvoorbeeld het invoeren van betaald parkeren in de Mors, de vorderingen van het viaduct Plesmanlaan en Haagse Schouwweg en de Leidse Ring Noord. Er valt veel te vertellen.

Maar er is wel een uitdaging wat betreft onze financiering. Morsetekens heeft nog voor een, heel misschien twee nummers financiën om Morsetekens op de huidige wijze uit te geven. Achter de schermen denken we hard na op welke wijze we Morsetekens kunnen laten voortbestaan. Wellicht als digitale krant? Dit maakt de mogelijkheden groter om sneller te kunnen berichten. Of digitaal gecombineerd met af en toe een papieren uitgave? Dit maakt actualiteit en achtergrond makkelijker te combineren.

In ieder geval maken we graag gebruik van de talenten uit de Mors die zich uitgedaagd voelen om een steentje bij te dragen aan ons blad, dat zich richt op de Mors, onze wijk. Want Morsetekens wil berichten over belangrijke plannen en gebeurtenissen. Wij willen graag de ogen en oren van de wijk zijn. Dit doen we zoveel mogelijk met medewerking van de bewoners van onze wijk. Graag horen we iets van de lezers.

Ineke Kester en Gerard J. Telkamp,
eindredactie Morsetekens

Auris De Weerklank: een speciale school

“Hé, er staat iets anders op de gevel! Dit is toch De Weerklank?”

‘Weerklank’; volgens de Dikke van Dale: Echo. Voor de school betekent ‘weer-klank’: de mogelijkheid verkrijgen om iets van zich te laten horen.

We hebben het over een school in de Robijnstraat in de Hoge Mors, met een schoolgebouw tussen de Robijnstraat, de Smaragdlaan en de Diamantlaan. Deze vestiging werd in 1977 gebouwd voor onderwijs aan kinderen met slechthorendheid of een spraak/taalstoornis. In 1959 startte het onderwijs met 14 leerlingen in de Beatrixschool aan de Hoge Morsweg. In 1968 volgde de verhuizing naar het Vrouwenkerkhof in hartje Leiden. In maart 2010 vierde De Weerklank het 50-jarig bestaan. Toen nog onder de vlag van de Stichting Speciaal Onderwijs Leiden.

“Nu lees ik Auris De Weerklank”

Dat heeft u goed gezien, de school heeft sinds vorig jaar een andere, langere naam. Nu, in 2015, krijgen hier nog steeds slechthorende kinderen les, maar er zijn voornamelijk kinderen met een Taal-Ontwikkelings-Stoornis oftewel ‘TOS’ Deze Taal-Ontwikkelings-Stoornis komt procentueel vaker

voor bij jongens. Dat ziet u ook tijdens het speekwartier op het grote schoolplein. Er lopen meisjes rond naast alle juffen, maar het merendeel is een jongen. Misschien valt ook op dat er kinderen in hun eentje rondscharrelen in een van de hoekjes. Nee, die lopen niet alleen omdat ze geplaagd worden. Zo’n kind met een of andere vorm van autisme heeft er behoefte aan om tijdens de pauzes even alleen te spelen. Het werken in een groep is lastig, buiten wil of kan dit kind niet samenspelen. Kinderen die problemen hebben met een communicatieve beperking, krijgen hier les. Jongens en meisjes die niet uit zichzelf in gesprek gaan met anderen.

Het is daarmee geen school die bestemd is voor de kinderen in de Lage of Hoge Mors. Wel probeert de school een ‘goede buur’ te zijn. Iedereen kan na schooltijd op het schoolplein komen spelen. De gymzaal wordt gebruikt door sportverenigingen zoals Jahn of Crescendo.

In de kerstperiode treedt een speciaal kerstkoortje op in het woon-zorgcomplex De Robijn. Maar dit speciale onderwijs is bestemd voor kinderen uit de regio. Ze komen o.a. uit Katwijk, Noordwijk, Zoeterwoude, Sassenheim, Wassenaar en ook Leiden. Dat is iedere ochtend en middag te zien aan al die taxi's en taxibusjes bij de school.

Nu is de school een onderdeel van de grote zorgorganisatie Auris. (Latijn voor 'OOR') (www.auris.nl). Op deze website formuleren ze het zo: 'Auris helpt mensen, die problemen hebben met horen, spreken of taal. Dat kun je breed zien: van peuters, die net leren praten tot volwassenen met ernstige gehoorproblemen.' Daar hoort ook Passend Onderwijs bij.

De verandering in het vorige schooljaar was niet van invloed op de manier van werken in de school. De kinderen krijgen ook leesles, taal en rekenles. Wel worden die lessen aangepast. Deze leerlingen begrijpen hun moedertaal niet automatisch en ze hebben al vroeg geleerd om vooral hun ogen te gebruiken. De leerkracht gebruikt naast eenvoudige taal (waar nodig ondersteund met gebaren), ook materialen en plaatjes en filmpjes op het smartboard (= elektronische of digitale leeromgeving). Een groep is klein (maximaal 15). En er zijn onderwijsassistentes en logopedistes die helpen.

Dankzij de aansluiting bij Auris kunnen een leerling en zijn naasten nu ook andere hulp krijgen, zoals speltherapie om de stoornis te accepteren en begeleiding bij de opvoeding. De leerkrachten hebben steun van gespecialiseerde professionals zoals orthopedagogen, psychologen en anderen in dienst van Auris. Zo krijgt de term 'Passend Onderwijs' ook werkelijk inhoud.

Carla Koper, leerkracht groep 8 van SO Auris De Weerklank.
(foto's borden Menno Korenhof)

WIJKREGISSEUR SLAAT BRUGGEN

Interview met Chrissie van der Meijden

In het juninummer brachten wij de lezers van Morsetekens op de hoogte van het bestaan van de 'wijkregisseur' in Leiden West. Inmiddels is er sprake van een wisseling van de wacht. Chrissie van der Meijden heeft het stokje van Ben van de Geijn overgenomen. Ineke Kester zocht haar op in haar kantoor bij de Gemeente op het Stationsplein 107, met mooi uitzicht op de hoge bomen van Transvaal en de Lage Mors.

Chrissie, eerder werkzaam bij de Gemeente als projectleider jongeren in de bijstand, is 1 september als wijkregisseur begonnen. Stadsdeel West omvat Transvaal, Hoge Mors, Lage Mors en Stevenshof. Haar ambitie is met mensen bezig zijn, helpen en versterken. Chrissie: "Er zijn grote verschillen tussen de buurten wat betreft de sociale opbouw. Opvallend is dat de Mors heel divers is in cultuur, jong & oud, werkenden, studenten, inkomens en welzijn. Er zijn weinig buurtverenigingen, wat het een uitdaging maakt al deze mensen te bereiken". Want hoe bind je deze mensen samen om voor de buurt te zorgen?

Als wijkregisseur slaat Chrissie een brug tussen bewoners en gemeente. Wijkgericht werken houdt in dat je onderzoekt wat de bewoners bezighoudt, wat er speelt in de wijk, zodat de Gemeente erop kan reageren. De bewoners staan centraal, als 'klant' van de gemeente, zij geven aan waar ze tegenaan lopen. De Gemeente kan ervoor zorgen dat de juiste dingen in de wijk worden gedaan. De Gemeente wil dat haar burgers naar hun zin en veilig wonen. De Gemeente toetst dit ook jaarlijks via de stadsenquête, een vragenlijst die u vast wel eens in de bus hebt gehad. De Gemeente wil zo de bewoners het gemeentelijk beleid laten toetsen. Dan volgen zo nodig aanpassingen als dat mogelijk is. In al deze diversiteit ervaart Chrissie het als een uitdaging de verbinding te zoeken.

Een kernvraag waar zij zich over buigt, is hoe de bewoners in de Mors te bereiken. Bewoners in de Mors zijn, anders dan bijvoorbeeld in Stevenshof, minder georganiseerd. Chrissie is er nog niet over uit of dit moet door middel van een wijkvereniging of door het organiseren van panels die zich met bepaalde thema's bezighouden. "We zoeken naar een vorm die bij de mensen en de mogelijkheden past."

‘Integrale wijkaanpak’

De komende periode gaat Chrissie een integraal wijkplan maken, bestaande uit drie speerpunten die bewoners en professionals aangeven. Professionals zijn de beroepskrachten uit het Sociale wijkteam, de wijkagent, woningcorporaties en mensen die in de wijk veel signalen opvangen. Een tiental individuele bewoners heeft zich aangemeld. Doel is de Mors mooier, beter bewoonbaar en groener te maken.

De Gemeente wil niet meer in diensten denken, maar zij hanteert de benadering: ‘integraal denken en werken’. Dat betekent dat onderwerpen/thema’s in de wijk integraal vanuit de verschillende gezichtspunten: sociaal, economisch, fysiek en veiligheid worden benaderd. Zo vertegenwoordigt het winkelcentrum een economische waarde voor de winkeliers. Veiligheid van omwonenden is ook belangrijk, terwijl het winkelcentrum ook een belangrijke sociale functie in de buurt heeft.

Wat is er al bereikt?

Een activiteit waarover al eerder is bericht, is de ‘Bed, Bad en Brood-regeling’ aan het Maansteenpad. Hier komt een centrum voor uitgeprocedeerde asielzoekers. Een klankbordgroep bestaande uit een aantal professionals en enkele bewoners/omwoners houdt de zaken die de omgeving aangaan in de gaten. Ook wordt er informatie verstrekt.

De Torteltuin is op initiatief van buurtbewoners ingericht als ravotplek voor kinderen. Er kwamen signalen binnen over de veiligheid. Chrissie fietst dan langs met de wijkagent om polshoogte te nemen. Ze praat met de eigenaar van het terrein, de omwoners en de scholen om met elkaar tot afspraken te komen om de veiligheid van het gebied te bewaken.

(vervolg van pagina 5)

Verder stipt Chrissie aan dat het Sociaal wijkteam een toename signaleert van bewoners met lichte dementieklachten met een klein sociaal netwerk. Chrissie: "Om te voorkomen dat deze bewoners vereenzamen willen we ze met elkaar in contact brengen. Samen zoeken we naar initiatieven om bewoners te bereiken. In Leiden Noord gaat met men met een koffiekar deze mensen bezoeken, koffie met hen drinken, een praatje maken en zo contact leggen. We kijken of dit ook kan werken in de Mors".

Nieuw denken?

De gedachte is dat de buurt van ons is, ons aangaat en we ons er ook verantwoordelijk voor kunnen voelen. Aldus Chrissie : "Kom in beweging".

Chrissie wijst nog op het bestaan van een gemeentelijke regeling voor wijkinitiatieven. Daarvoor kunnen wijken subsidie krijgen, maximaal 3000 euro. Dit is in het Leids Nieuwsblad gepubliceerd, maar veel mensen weten dit waarschijnlijk niet. Andere wijken hebben deze subsidie al aangevraagd, bijvoorbeeld voor het opknappen van een speeltuin of voor vergroening door het plaatsen van plantenbakken. Zie website: leiden.nl/wijken.

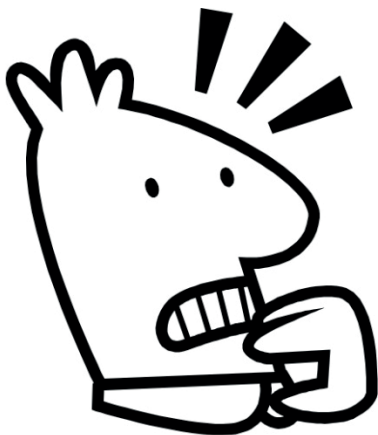
Hoe kunt u in contact komen met Chrissie van der Meijden? U kunt haar mailen: c.van.der.meijden@leiden.nl. U kunt u ook aanmelden bij Tony van der Haar via t.vanderhaar@libertasleiden.nl.

Tekst: Ineke Kester

Foto: Chrissie

Zeg er wat van!

Een mond vol tanden, een hart dat in een moordkuil verandert, over je woorden struikelen.... Onze taal kent de nodige uitdrukkingen voor die ene ervaring die we allemaal wel eens mee hebben gemaakt. Je zit in een buurtvergadering en je wordt gevraagd om

je mening. Helaas, van de zenuwen wordt het heldere verhaal dat je in gedachten had een gemompelde tekst die niet over komt.

Dus maar niet meer spreken in het openbaar? Natuurlijk wel! Een aantal eenvoudige oefeningen geeft je snel meer zekerheid en kracht om je verhaal kort en duidelijk uit te dragen. Een goede voorbereiding van je tekst is de basis, handige tips over je houding en ademhaling doen de rest.

Toen ik een aantal medebewoners in de wijk hoorde zeggen dat ze het zo moeilijk vinden om in het openbaar hun zegje te doen vroeg ik me af of er belangstelling zou zijn voor een korte cursus Spreken in het Openbaar. Na overleg met Tony van de Haar (Libertas Leiden betaalt mee aan de kosten) en Annemiek (buurtbewoonster met ervaring in het geven van deze cursussen) is het nu tijd voor deze oproep!

Wie wil deelnemen aan een cursus 'Doe je Zegje'? De cursus duurt 3 dagdelen, verspreid over een periode van 4 weken. Tijden worden in overleg met de aanmelders bepaald, plaats is het Buurt-centrum Morschwijk. Gedacht wordt nu aan een periode tussen half januari en februari 2016.

Kosten: 10 euro per persoon. Wees er snel bij, want er is maar plaats voor maximaal 10 cursisten.

Aanmelden kan bij Tony van der Haar: tel 06 21284806 of e-mail t.vanderhaar@libertasleiden.nl

Bea Hoogheid, buurtbewoonster

Huize Rhijnhof: oud buitenhuis aan de Rijn

(Het artikel over de begraafplaats Rhijnhof in het septembernummer van Morsetekens inspireerde de wijkbewoner en geschiedkundige Greet Dusseldorp tot een bijdrage over het imposante antieke gebouw aan de rand van de begraafplaats.

Huize Rhijnhof, gelegen aan de Rijn ten zuiden van de begraafplaats Rhijnhof, zou niet misstaan tussen de 17e - en 18e-eeuwse buitenhuizen van rijke Amsterdamse kooplieden aan de Vecht.

Huize Rhijnhof, met stallen, een portierswoning en tuin, is te vinden aan de zuidkant van begraafplaats Rhijnhof. Aan de overkant van de Rijn is restaurant Het Haagsche Schouw gevestigd, in vroeger eeuwen een overzetplaats over de Rijn.

Een mooi oud plekje in het Leiden van nu. Nu, want tot de tweede helft van de 20e eeuw hoorde Het Haagsche Schouw bij de gemeente Voorschoten en huize Rhijnhof bij de gemeente Oegstgeest.

In 1679 kocht de Leidse patriciër Nicolaas van Campen de grond waarop nu huize Rhijnhof staat. Hij bouwde er een speelhuis op en legde een oranjerie en een boomgaard aan. Een speelhuis is de naam die de Leidse bevolking gaf aan een klein huis buiten de stadssingels waar rijke Leidse inwoners de zomers doorbrachten om de stank van de grachten in de binnenstad te ontlopen. 's-Winters woonden deze rijke en deftige mensen in de stad, waar concerten werden gegeven en toneel gespeeld werd. De zomers waren aangenamer om buiten aan het water door te brengen. Diverse zeer rijke Leidenaars bezaten zo'n speelhuis.

Huize Rhijnhof heeft een lange geschiedenis. Er is verbouwd en bijgebouwd en het huis bleef niet, zoals vaak gebeurde met buitenhuizen, eigendom van één geslacht of familie; het werd steeds doorverkocht en iedere eigenaar veranderde wel wat aan het gebouw.

In augustus 1759 werd het huis eigendom van de Amsterdamse koopman Hendrik van Sandijk. Hij gaf in 1775 aan een Berlijnse architect de opdracht het huis een neoclassicistische buitenkant te geven. In 1908 werden het huis en de landerijen eromheen verkocht aan de Nederlands-herformde (protestantse) gemeente van Leiden, die het land liet ophogen. In 1910 werd de grond als begraafplaats in gebruik genomen en sindsdien werd het huis als aula en ontvangstruimte van de begraafplaats gebruikt.

(vervolg op pagina 21)

Dieren van de Mors : Pijlstaarten

Tekst en foto's: Gerard van der Klugt

Ook een kolibrie zien vliegen in de tuin? Dat was dan vast de kolibrievlinder. Voor deze trekvlinder, die jaarlijks in wisselende aantallen vanuit het zuiden naar ons land vliegt, was 2015 een topjaar. Ook mijn trapportaal [van mijn huis in de Bockhorst; eindred.] werd bezocht. De kolibrievlinder kan vóór de bloem stilhangen terwijl zijn heel lange roltong de nectar opzuigt. Als ze erin slaagt zich in ons land voort te planten, dan kan die tweede generatie laat in de herfst terugtrekken naar het zuiden. Maar meestal probeert de tweede generatie bij ons als pop of als vlinder te overwinteren, wat zelden lukt. De kolibrievlinder behoort tot de vlinderfamilie van de Pijlstaarten, genoemd naar de stekel aan de achterkant van de rupsen. Bij deze soorten zijn zowel de rupsen als vlinders mooi getekend. Toch vallen de rupsen met hun voornamelijk groene of bruine kleur nauwelijks op. Ook de meeste van deze vlinders zijn door hun bruine voorvleugels vrijwel onzichtbaar op boomstammen en takken.

Bij verstoring laten ze, om hun belagers af te schrikken, de felle patronen van de achtervleugels zien. Ze overwinteren vooral in het popstadium. Veel soorten zijn gulzige nectarzuigers, andere kunnen, eenmaal vlinder, géén voedsel meer opnemen.

Ook twee zeldzamere en trekkende pijlstaarten worden wel in Leiden waargenomen: de doodshoofdvlinder en dit jaar de volgroeide rups van de windepijlstaart. Overwinteren in ons land lukt deze soorten eigenlijk nooit. Het zijn onze grootste vlinders; de rupsen zijn zelfs onze grootste insecten, met een lengte tot 12 cm. Verder heeft de windepijlstaart met 15 cm de langste tong onder de insecten. Augustus 2013 had ik de windepijlstaart in mijn eigen trapportaal. Van de achttien pijlstaartsoorten uit ons land zijn de drie volgende soorten heel gewoon. De pauwoogpijlstaart (of avondpauwoog), met markante schijnogen op de achtervleugels, leeft als rups op populier, wilg en fruitbomen. Ook de rups van de populierenpijlstaart leeft op wilg en populier.

Toen er nog een kronkelwilg bij mijn huis stond, vond ik meermalen de vlinder, terwijl een koolmees 's winters eens de grote groene rups vond, verstopt in een voeg van mijn schuurtje. De tot 9 cm lange, eveneens groene rups van de ligusterpijlstaart leeft vooral op wilde liguster en haagliguster. Helaas verdwijnen in steeds meer tuinen ligusterheggen en -hagen, om plaats te maken voor kale schuttingen. Maar als dan toch voor een schutting gekozen wordt, waarom geen klimplanten ertegenaan? Bij een juiste keuze kunnen pijlstaarten en andere nachtvlinders er nog nectar van snoepen (kamperfoelie en trompetbloem) of als rups aan knabbelen (windesoorten). En op die "steengoede" tegelplaats zou ook een border kunnen liggen vol vlinder- en bijenlokkende bloeiers.

De gemeente Leiden doet mee aan het project "Operatie Steenbreek" om de tuinen te ont-tegelen en vergroenen; voor tips en het waarom, zie: www.operatiesteenbreek.nl/ Voor meer informatie over vlindersoorten en vlinderplanten: www.vlinderstichting.nl/ .

foto rups (links): Marco Vaartjes

foto rechtsboven : populierenpijlstaart

rechtsonder: kolibrievlinder (foto's Gerard van der Klugt).

Feest voor 40 jaar Buurtcentrum Morschwijk

Op de mooi zonnige zaterdag 26 september vond de viering plaats van het veertigjarig bestaan van Buurtcentrum Morschwijk. Er waren activiteiten georganiseerd voor jong en oud.

De middag stond geheel in het teken van de kinderen van de Mors. Er was een springkussen, een limonadekoe (waar kinderen echt limonade konden melken), een rad van avontuur, lekker vers gebakken pannenkoekjes, spelletjes doen met Goof en Inge en dansen op de muziek van DJ Brian.

Voor de volwassenen was er een sfeervolle feestavond. Bezoekers kregen bij aankomst een symbolische verrassing bestaande uit een versierd zakje met scherpzand en siersteentjes (te gebruiken in een glas onder een kaars). De betekenis ervan was als volgt: bezoekers - vrijwilligers en medewerkers zijn de bouwstenen van een buurtcentrum. Ook al komen en gaan er veel veranderingen, toch blijven de bezoekers – de vrijwilligers en de medewerkers bouwstenen vormen voor het voortbestaan van Morschwijk. De organisatoren dankten de aanwezigen voor hun komst. Het feest ging door tot in de late uurtjes.

Corrie Paardekooper, sociaal werker,
beheerder Morschwijk

feest voor jong en oud

Wim de Ru: een bekende muzikale Morsbewoner

Er zijn niet alleen Bekende Nederlanders (BN'ers), maar ook Bekende Leenaars en sommigen van hen zijn dan ook nog bekende "Morsers" omdat ze bij ons in de Morswijk wonen. Zo iemand is de koordirigent Wim de Ru, nu 61 jaar jong.

Tallozen kennen hem vooral van de koraalzang in het Van der Werfpark op 3 Oktober. Ook dit jaar verzamelden zich tegen acht uur 's morgens ergens tussen de duizend en vijftienhonderd (het juiste getal staat elk jaar ter discussie...) zowel geoefende als ongeschoolde maar enthousiaste zangers om een half uurtje oudvaderlandse liederen te zingen. Zoals Waar de blanke top der duinen, In naam van Oranje, Merk toch hoe sterk, Wilt heden nu treden, maar natuurlijk ook het Leidse volkslied Leiden stad van mijn hart. Het zijn voor een deel anti-Spaanse strijdliederen uit de tijd van de Tachtigjarige Oorlog, maar ze worden onder Wims bezielende leiding vrolijk en vreedzaam gezongen. Een deel van het publiek heeft een week van tevoren al geoefend in de Hooglandse Kerk, waar het elk jaar drukker wordt.

Wim is een geboren en getogen Leenaar. Thuis stond een piano. Als 7-jarige volgde hij al Algemene Muzikale Vorming op de Volksmuziekschool, waar hij zich toeleegde op de blokfluit. Na het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, waar hij koordirectie, schoolmuziek, zang en piano studeerde, ging hij in zijn geboorteplaats aan de slag, om er nooit meer weg te gaan. Voor zijn verdiensten voor het muzikaleven kreeg hij in 2011 de Zilveren Erepenning van de Gemeente Leiden.

Wim de Ru is sinds jaar en dag als zangdocent verbonden aan de Streekmuziekschool (nu BplusC) op het Rapenburg. Daar geeft hij cursussen stemvorming en solfège (zeg maar do-re-mi-fa-sol) voor kinderen en volwassenen met de methode Jongleren. Hij dirigeert er een kinderkoor en het jeugdkoor Op Maat. Met dit jeugdkoor maakt hij soms verre reizen, bijvoorbeeld naar Wenen en naar de Poolse zusterstad van Leiden Torun. Verder dirigeert hij sinds jaar en dag twee vaste koren: de Schola Cantorum van de Leidse Studenten Ekklesia op het Rapenburg en de Oratoriumvereniging Ex Animo. Met dit grote koor voert hij elk jaar rond Pasen de Matthäuspas-sion van Bach uit in de Pieterskerk.

Ten slotte is hij dirigent van het grote projectkoor van de Stichting Leidse Koorprojecten (SLK), dat eens in de twee jaar repeteert op een groot werk, waaraan zowel geoefende als beginnende zangers deelnemen, zoals Die Schöpfung. Uit het repertoire van de SLK blijkt ook Wims grote maatschappelijke betrokkenheid, zoals bij Cry of the Earth, waarin het milieu centraal staat, en de Vredesmis van de Argentijnse componist Ramirez. Dit jaar trad Wim met SLK op in Engeland.

Op zondagmiddag 18 oktober werd Wim de Ru geïnterviewd door journalist (van o.m. de rubriek Heilig Vuur) Maarten Baanders van het Leidsch Dagblad in de reeks Cultuur bij Sijthoff in de Doezastraat.

Een paar uitspraken:

"Ieder mens heeft een vorm van muzikaliteit in zich".

"Muziek doet een beroep op oerinstincten die we allemaal hebben."

"Muzikale opvoeding draagt bij aan je heel-wording als mens."

"Muziek kom je overal tegen, zelfs straatgeluiden kunnen je inspireren."

"Op het concentratiemoment zijn kunstenaars en publiek één."

Ook de grote dirigenten zijn niets waard zonder publiek. Het publiek, de ontvanger, en de dirigent zijn in feite volstrekt gelijkwaardig. Als dirigent moet je leiden, maar ook luisteren alsof je deel van het publiek bent.

We spreken ten slotte Wim in zijn eengezinswoning in de Gandhistraat in Koppelstein, Hoge Mors, waar hij tientallen jaren gewoond heeft met zijn vrouw Clare Wesselius (in 2011 overleden) en zijn twee dochters Willemijn en Japke (nu 37 en 26). Na zijn huwelijk in 1974 kwamen Wim en zijn vrouw te wonen aan de Morskade, heel gezellig: de melkboer, groenteboer en de bakker kwamen er nog aan huis. Clare was zelf op de Morskade geboren; haar ouders verhuisden later naar de Robijnhof.

(vervolg Wim de Ru)

In 1980 verhuisden Wim en Clare naar de toen splinter-nieuwe benedenwoning in de Gandhistraat. Wim heeft in de Mors ook nog een beroepsmatig verleden: ooit was hij vakleerkracht muziek aan de ELS en in de toenmalige basisschool De Schakel aan de Storm Buysingstraat had de streekmuziekschool een filiaaltje, waar Wim groepsles blokfluit gaf. Kortom, Wim de Ru: een man waar muziek in zit.

Gerard J. Telkamp

Schoon pleintje

Ik was al eens van plan om een stukje in Morsetekens te schrijven, maar telkens als ik blij was over iets wat opgeknapt was, liep het op het laatste moment weer fout met het “pleintje”, dat wil zeggen de openbare ruimte voor Smaragdlaan 71 tot 89.

Dit leek een vergeten plek: er werd slecht schoongemaakt. Als er gemaaid was, lag de straat vol gras, terwijl het gras aan de kanten bleef staan tot een later tijdstip. En als er gewied werd, bleef het vuil naast de trottoirbanden staan. Door de bezuinigingen ging de gemeente niet meer op rooster maar op “aanbod” vegen (dus pas als er sprake was van een opeenhoping van vuil; eindred.). Maar dat aanbod werd niet meer bekeken. Zo stond er zeker vier jaar een container met straatklinkers, enzovoorts.

Om maar te zwijgen over de lelijke houten hekken rond de tegels waarop de containers gezet moesten worden, omdat men last zou hebben van het stinken. Ik haalde het hout uit de grond en zette er een paar potten met planten neer en hing een papiertje tegen het hondenplasje op. De containers staan niemand in de weg en ze worden regelmatig met de spuit bewerkt.

Halverwege het jaar stond iemand te kijken in de buurt van mijn huis. Hij bleek van “woonomgeving” te zijn. Ik raadde hem aan eens iets aan coördinatie te doen en dat gebeurde: er reed een veegwagen met erop geschreven “u de stoep en wij de straat” door de buurt, er kwamen nieuwe tuinlieden. Eens in de zoveel tijd wordt er nu grondig schoongemaakt en er blijft niets “liggen”, zowel figuurlijk als letterlijk. Zwerfvuil ruimen blijft natuurlijk de verantwoordelijkheid van de bewoners en dat is niet zoveel, want als het schoon blijft, nodigt het niet zo snel uit om vuil neer te gooien.

Met een paar lijntjes op de plek worden de parkeerhavens beter gebruikt. Chauffeurs zijn namelijk net fietsers: het voertuig door het verkeer loodsen gaat redelijk goed, maar het ding neerzetten gaat niet iedereen goed af.

Kortom, het is nu een prettig gezicht om naar buiten te kijken.

Godert Volbeda Sr.

Eerste Leidse Schoolvereniging gaat vernieuwen

Interview Marjolein Beck en Rini van Velthoven

Aan de Vondellaan staat de bijzonder neutrale openbare basisschool, de Eerste Leidse Schoolvereniging. Voor de meesten onder ons beter bekend als 'de Ee-eL-eS'. Op deze school zitten kinderen uit heel Leiden, maar ook veel kinderen uit de omringende gemeenten.

Tony van der Haar sprak met Marjolein Beck en Rini van Velthoven, de waarnemende directie van de E.L.S.

De E.L.S. is volgens Marjolein en Rini een heel diverse school. Er lopen kinderen rond van allerlei nationaliteiten, voor een deel ook kinderen van expats*. "Op het schoolplein hoor je dan ook allerlei talen, erg leuk", vertelt Marjolein. "Sowieso zijn we op school erg blij met ons nieuwe, groene schoolplein voor de leerlingen. Er is lekker veel ruimte om te klauteren en te spelen in het groen. En de kinderen uit de buurt spelen er na schooltijd en ook 's avonds." De school is prettig en ruim gelegen aan de Vondellaan. "In de buurt zit Wonderland, voor voor- en naschoolse opvang, wat voor veel werkende ouders handig is.

Gedegen onderwijs, daar staat de E.L.S. voor, dat is echt een van de kernpunten, vertelt Rini. “We hebben veel aandacht voor alle kinderen, ook voor degenen die iets voorlopen of juist achterblijven. We zorgen ervoor dat iedereen aandacht op maat krijgt”. Er is op de school ook veel aandacht voor muziek (schoolorkest, muziekles), cultuur (musea bezoeken e.d.) en sport.

De E.L.S. is een vereniging, ouders worden er lid van. Dit maakt de betrokkenheid van de ouders bij de school erg groot. Het bestuur bestaat uit ouders, terwijl er diverse commissies zijn voor activiteiten. Een PR-commissie is bijvoorbeeld bezig het logo te vernieuwen. “De sfeer op school is door de betrokkenheid van de leerkrachten en de ouders erg goed. Er is dan ook geen ruimte voor pestgedrag”, vertelt Marjolein. “Ik denk dat veel ouders onze school ook fijn vinden vanwege het continuurooster”, vult Rini aan. “Dit betekent trouwens niet dat de kinderen amper pauze hebben! Ze lunchen samen met de juf of meester een half uur in de klas en spelen daarna lekker een half uur buiten onder toezicht, terwijl de juffen en meesters pauzeren.”

Marjolein en Rini vertellen verder dat de E.L.S. inmiddels al meer dan negentig jaar in Leiden bestaat. De school is weer toe aan enkele vernieuwingsslagen. Rini en Marjolein: “Juist omdat de school al zo lang en gedegen bestaat, zijn lange tijd de dingen gegaan zoals ze altijd gingen, bijvoorbeeld het logo. Binnenkort wordt dit vervangen door een hele, mooie, frisse, kleurrijke, die echt bij de school past.”

Volgens Rini en Marjolein is de E.L.S. is een school waar veel gebeurt en waar de Mors trots op mag zijn!

(* expat : werknemer die door een internationaal opererende organisatie in het buitenland is gestationeerd)

Tony van der Haar

Welzijn op recept

Sommige klachten verminderen als je weer dingen gaat doen...

Geef je leven een nieuwe wending met Welzijn op Recept. Je wilt bijvoorbeeld met anderen in contact komen, maar dit is nog niet goed gelukt. Of je wilt je fitter voelen, maar hoe bereik je dat? Of je wilt meedoen in de wijk, iets betekenen voor anderen, maar waar ga je beginnen? Dan is Welzijn op Recept misschien iets voor jou!

Het recept hiervoor kunt u ontvangen bij uw huisartspraktijk. Karin Witteman of Sybille Meijer van het sociaal wijkteam gaat met u in gesprek om de verschillende mogelijkheden te onderzoeken. Samen met u kijken zij waar uw interesses liggen en wat u nodig heeft om iets nieuws te kunnen beginnen.

U kunt ons vinden in het buurthuis Morschwijk op elke dinsdagochtend van 11.00 -12.00 uur
Topaaslaan 19

U kunt ons ook bereiken op : 071-5164907

**Welzijn
op recept**

meedoen is gezond!

(vervolg van pagina 9)

In 1939 werd het huis gevorderd door het ministerie van Oorlog. In het koetshuis werden soldaten ingekwartierd. In 1940 werden rondom het vliegveld Valkenburg en de brug bij Het Haagse Schouw zware gevechten met de Duitse bezetter gevoerd. Huize Rhijnhof werd daarbij beschadigd.

In de oorlog werd het koetshuis door de Duitse bezetter gebruikt als onderdak voor Duitse militairen. Het huis was na die tijd verwaarloosd, maar in 1989 werd het gebouw van de hervormde gemeente gekocht door een Jonkheer van de Brandeler. Hij begon met de restauratie. In 2010 kreeg het huis nieuwe bewoners, die verder gingen met de restauratie van het pand. Het huis is een rijksmonument en is niet open voor bezichtiging. (Ook het koetshuis wordt door particulieren bewoond. Eindred.)

Greet Dusseldorp

foto's bij dit artikel:

Erfgoed Leiden;

Ton Borsboom;

Dick Wouters

idoe opent nieuw

Open Contactpunt in buurthuis Morschwijk

iDOE is het contactpunt voor vrijwillige inzet in Leiden en omgeving en brengt, via de vrijwilligers- en vacaturebank, vrijwilligers en organisaties bij elkaar. iDOE vindt het belangrijk dat vrijwilligers zich inzetten op een manier die het best bij hen past. Daarom kunnen ze - via de vrijwilligers- vacaturebank - digitaal een uitgebreid profiel invullen, passende vacatures ontvangen en zelfs door organisaties benaderd worden voor wie dat wil.

Wie op zoek is naar vrijwilligerswerk en het handig en prettig vindt als iemand even meedenkt, kan terecht bij het Open Contactpunt. Elke dinsdag tussen 9.00 en 11.30 uur kan men er terecht voor bemiddeling bij vrijwillige inzet. Het contactpunt is er voor mensen die zich in willen zetten bij organisaties die zich in de wijk bevinden, maar natuurlijk ook voor mensen die dat in een ander deel van Leiden willen doen. Bij dit contactpunt zitten twee medewerkers van iDOE klaar om iedereen zo goed mogelijk te helpen.

Het Open Contactpunt van iDOE is gevestigd in Het Huis van de Buurt Morschwijk, Topaaslaan 19.

Minibiebcastje voor “burendag”

Op de foto hiernaast ziet u het minibiebcastje dat onze buurt heeft gekregen van het Oranjefonds. Onze buurt heeft ‘burendag’* gevierd met het thema: kennismaken met de verschillende culturen in onze buurt. In ons complex zijn er wel 10 verschillende culturen.

Ons minibiebcastje is voor iedereen toegankelijk. De bedoeling is dat de boeken gaan zwerven. Dus voel je welkom om te komen kijken. Het kastje hangt aan de muur beneden in de hoek van de galerij achterin het pleintje van het wooncomplex in de Diamantlaan/Robijnstraat achter het Denksportcentrum/ Apotheek.

Naast het minibiebcastje hebben we ook een bankje gekregen. Het was een gezellige dag, bij de onthulling eind september.

O kom er eens kijken

Wat er aan de muur hangt bij ons

Alles gekregen van het Oranjefonds

Nellie van der Heyden, buurtbewoonster

* Noot van de eindredactie: Burendag vindt jaarlijks het 4e weekend in september plaats. Tien jaar geleden is dit gestart op initiatief van Douwe Egberts, voor het viëren en bevorderen van contact tussen burens. Sinds 2008 wordt dit gedaan in samenwerking met het Oranjefonds. Zie website www.burendag.nl

Open huis: STUV

Beste bewoners van de Morswijk,

De afgelopen maanden is er hard geklust aan het Maansteenpad 2. Graag nodigt de Stichting voor Uitgeprocedeerde Vluchtelingen (Stuv) belangstellende wijkbewoners uit om op dinsdag 22 december tussen 13:00 en 17:00uur langs te komen om het resultaat van al het werk te zien. U bent op deze dag welkom om het kantoor, de huiskamer, de keuken, de slaapkamers en alle andere ruimtes van de nieuwe Bed-Bad-Brood opvang te komen aanschouwen. Verder kunt u kennismaken met de medewerkers, stagiaires en vrijwilligers die dagelijks bij Stuv aanwezig zullen zijn. Wij kijken er naar uit om kennis te maken en u rond te leiden in het nieuwe pand.

Vriendelijke groet,

Stuv Leiden

Kleurplaat

*Morsetekens wenst u allen
prettige feestdagen
en een gelukkig nieuwjaar!*

Uw vertrouwde
OLIEBOLLENKRAAM
van het Diamantplein
Is verhuisd!

Wij zijn vanaf nu en in de toekomst
in de maanden november en december
te vinden bij
INTRATUIN
Leidseweg, Voorschoten

Like ons op facebook!

Leidseoliebollen

